

BUGADA AL POU. Abril de 2017

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS
Places "lliures"

La guerra dels comerciants de la plaça Major i del carrer de Sobrerroca per aconseguir places d'aparcament al carrer de la Dama, just a tocar de l'Anònima, no podia presentar una estampa més concloent. Un veí em passa la imatge dels dos solars marcats com a zona blava un dimarts a la tarda. Com podeu veure, els pocs automòbils que hi ha estacionats aprofiten, precisament, els espais no senyalitzats per aparcar el cotxe. La resta de places "tan necessàries" segons els botiguers, estan permanentment buides i, és clar, tant els vigilants de la zona blava com la Policia Local fa els ulls grossos amb els cotxes mal estacionats que, segons em comenta el meu informador, són de gent que viu a prop i ho aprofita, ja que sempre són els mateixos vehicles.

Contactes de províncies

En l'era d'internet, els anuncis per trobar parella han anat força a la baixa. De tota manera, algunes publicacions encara conserven un espai per a la gent que busca companyia. També sembla força caducada la tecnologia del teletext dels canals de televisió. Però, encara hi ha clàssics. De la unió de l'anunci per paraules i el teletext de TV3 en sorgeix aquesta imatge que va retratar un company de la redacció. Un "xicot" de 52 anys que, dedueixo, es dedica al sector primari, busca una noia per formar parella, tot esperant, això sí, que les dones que hi contactin no tinguin cap objecció a fer vida a pagès. Ras i curt. Ara bé, el que estranya és que la recerca s'acota a la "província" del Bages, una divisió administrativa que, francament, no existeix. Deu voler dir la comarca o una realitat superior semblant a la vegueria o la Catalunya Central. En fi, el que abans en podrien haver dit «Manresa y alrededores». Per l'ús actual del teletext, dubto que tingui gaire requesta. Amb el seu perfil d'home de camp, però, pot provar de presentar-se al càsting de la pròxima edició del programa de Cuatro "Granjero busca esposa".

Jardineras invasives

Tot i que el negoci no és el que era, ja sabem que les terrasses dels quioscos del Passeig són un dels trets distintius de la ciutat, igual que, en altres temps, les cadires de la Rosita (en pau reposi). Per fer-les més acollidores i anunciar el que ofereixen, a part de les veles, tendals i mobles de servei, alguns establiments ja fa temps que col·loquen mampares i jardineras al tram que tenen assignat. Una mica de decoració ja està bé, ara, el que veiem a la imatge ja és invasiu per molt permís que es tingui per ocupar la via pública. Es tracta de la Pizzeria 1900 que, directament, restringeix el pas per la part central del Passeig i "s'apodera" de més espai del que li correspondria. Potser algú els hauria de dir alguna cosa.

La veu de Guimerà

La dèria teatral del nostre cap de redacció, Carles Claret, ja ha omplert en altres ocasions part d'aquesta secció. Aquest cop, però, l'aparició va ser en un acte oficial amb tota la pompa. Ni més ni menys que la commemoració del 125è aniversari de les Bases de Manresa. En la vetllada, celebrada el 24 de març, conjuntament amb Lluís Barrera, Pere Font, Xavier Serrano i la direcció de Fina Tàpias, va posar veu a un dels protagonistes de la reunió al Saló de Sessions de l'Ajuntament el 1892. Concretament, al poeta i dramaturg Àngel Guimerà. I ho va fer amb la potència i l'abrandament que requeria la retòrica del personatge que encarnava. El senyal televisiu de l'acte es va emetre en directe per la Xarxa de Televisions Locals -a Manresa a través de Canal Taronja amb els comentaris del company Eduard Font- i es va enregistrar íntegrament a TV3, on el Carles es guanya les garrofes. A Sant Joan Despí, els companys, no van poder evitar immortalitzar-lo declamant, tant al Telenotícies com en els successius butlletins del canal 324.

Misèries

Acabaré el relat mensual amb dues imatges lamentablement massa habituals a Manresa i al país on vivim. La primera mostra, tres homes dormint sobre un cartró a l'espai dels caixers automàtics de l'oficina de la Bonavista del BBVA (abans Catalunya Caixa). Com que darrerament l'entitat convida tant els clients a fer servir els caixers, n'hi ha que han decidit passar-hi la nit abans de fer-ho a la intempèrie. La segona, que em fa arribar una inquieta subscriptora, és d'una botiga de la zona de la Parada que, davant de l'arribada de la primavera, ha decidit fer liquidació de la temporada i, pel que sembla, de la vida laboral. Una altra realitat sovintejada en els comerç de la ciutat.